

tægter og Udgifter, er det klart, at deres Arbejde vil vorde betydelig mindre, end hidtil, og Udvalgets Fleertal skal derfor foreslaae, at Vederlaget for samme nedfattes til 1000 Rbd. for hver, og det Beløb, der stilles til den samlede Revisions Naadighed for at antage en Skriver eller paa anden Maade at skaffe sig den fornødne Medhjælp, til 600 Rbd.

Udvalgets Mindretal (S. A. Hansen og J. Jørgensen) kan ikke være enig med Fleertallet om, at det skulde være hævet over al Tvivl, at Rigsdagens Ret til at kontrollere Overholdelsen af den af samme bevilgede Finantslov for Finantsaaret 1855—1856 i sin Heelhed skulde være indskrænket til den Deel af samme, der angaaer de særlige Anliggender. Derimod ere vi enige med Fleertallet i, at Rigsdagens Ret til at kontrollere Finantslovens Overholdelse for Tidrummet fra 1ste April til 2den October s. A. er aldeles utvivlsom og klar, og der er ikke efter vor Formening nogen Grund til at opgive denne Ret; Rigsdagen har med stor Resignation givet Afstald paa sine constitutionelle Rettigheder med Hensyn til Fællessagerne, nærmest til Fordeel for Absolutismen, idet disse Rettigheder ikke ere overførte til den ved Fællessforfatningen etablerede Repræsentation af de høiere Stænder af Folket, men væsentligst ere nedlagte i Regjeringens Hænder. Nu at frembære et nyt Offer paa dette Alter, ved at give Regjeringen Ansvarsskuldighed idetmindste et halvt Aar tidligere, end Fællessforfatningen har givet den, finde vi ikke nogen Anledning til, om vi end kunne indrømme, at Rigsdagen har Ret dertil, hvilket vi dog ei heller kunne. Rigsdagen har en bestemt Ret til at beholde Revisionen af Statsregnskabet for indværende Finantsaars første Halvdeel; er det ugjortligt, at dese Statsregnskabet i tvende Dele, saa følger kun deraf, at Rigsdagen maa revidere det Hele, og indvendes der, at Rigstraadet ogsaa maa forelægges dette Regnskab, saa svares dertil, at dette ikke kan medføre nogen Banffelighed, da Rigstraadets Betænkning over Statsregnskabet ikke har nogen større Betydning for Regjeringen, end den selv vil tillægge den.

Vi kunne saaledes ikke gaae ud fra den

Forudsætning, at de Revisorer, der nu skulle vælges, kun ville faae med Regnskaberne for Kongerigets særlige Indtægter og Udgifter at gjøre, men vi skulle dog slutte os til Fleertallets Indstilling med Hensyn til Vederlaget, da man senere, om fornødent gjøres, kan bevilge et Tilskud til dette Vederlag, naar det viser sig, om Revisorerne erholde Statsregnskabet for et halvt eller et heelt Aar, til Revision.

Udvalget finder forøvrigt kun Anledning til at foreslaae den Forandring i Instruxen, at Revisorerenes Valg fastfattes til mindst 4 i Stedet for til mindst 8 Dage, efterat Beslutningen om Valget er fattet.

I Henhold til det Foransførte indstiller Udvalget saaledes:

at Folkethinget med Hensyn til det nu foresaaende Valg af Statsrevisorer vedtager følgende Beslutninger:

A.

Thinget beslutter med absolut Stemmeffleerhed at udnævne 2 Statsrevisorer, for, efter Grundlovens § 53, at foretage Revisionen af Statsregnskabet for Finantsaaret 1855—56.

B.

Thinget beslutter, at der bør tilstaaes hver af disse Revisorer 1,000 Rbd. for dette Arbejde, saaledes at Betalingen af de tre Fjerdedele skeer med 62 Rbd. 48 s. om Maaneden fra den Tid, Statsregnskabet for det nævnte Aar afleveres til Revision, og at Restbeløbet udbetales, naar Revisionsforretningen er sluttet og afleveret.

C.

Thinget beslutter, at Valget fastfattes til i det Mindste 4 Dage, efterat Beslutningen om samme er tagen.

D.

Thinget beslutter, at Revisorerne ved deres Forretningers Udførelse have at iagttage de Forfrister, som indeholdes i følgende Forretningsorden.